

مقدمه:

از آنجایی که مدرسه نقش مهمی در بروز نسل سالم بر عهده دارد که از بهداشت روانی برخوردار باشد، لذا به منظور آشنازی مردمان و معلمات معترض به چاپ مقاله‌ای مبادرت نمودیم که از اسراری به عنوان عاملی مهم و محل درسلامت روانی بحث می‌نماید، و راههای مقابله با آن را مورد توجه قرار می‌دهد. وجود استرس در جامعه قطعاً بر فضای مدارس نیز اثر نامطلوبی خواهد گذاشت، لذا به بررسی اثرات آن در جامعه می‌پردازیم. تا کاهش آن در جامعه و به دلیل اثراتی که در مدرسه برخای می‌گذارد، نسبت به سلامت بیشتر محیط جامعه و فضای مدارس اقدام نماییم.

فشارهای عصبی در جامعه و راههای مقابله با آن

سید محمدی الوانی

در دهه اخیر موضوع فشار عصبی با استرس^۱ و آثار آن در جامعه مورد التفات و توجه بسیار واقع گردیده و بکی از مباحث اصلی رفتار اجتماعی را بخود اختصاص داده است: اگرچه در علم پزشکی مسئله فشار عصبی و علل و عوارض آن مذہب است

مورد بررسی و تحقیق قرار دارد اما باب این بحث در رفتار اجتماعی تازه گشوده شده است و علمای این رشته، مدت کوتاهی است که به تحلیل فشار عصبی و آثار و عواقب آن در جامعه و اعضای آن پرداخته‌اند. علیرغم این نظر که استرس‌های مفید^۲

وجود دارد و مقداری از فشارهای عصبی برای ایجاد تحرک وتلاش در انسان ضروری است زمانی که بحث استرس پیش کشیده می شود، پیشتر به عوارض و ضایعات آن توجه می شود و استرس مضر^۱ مانند قرار نمی گیرد. به هر حال فشار عصبی اثرات فراوانی بر عملکرد و فعالیتهای اعصابی جامعه دارد، بنابراین افراد جامعه تحت تأثیر فشارهای عصبی دچار حلالات روانی خاص می شوند و دست به رفتارها و اعمالی می زند که مستقیماً در بازدهی اجتماع منعکس می گردد. فشارهای عصبی دارای آثار جسمانی نیز هست و از این طریق هم به افراد لطمات شدیدی وارد می آورد. استرسهای حاد، نیروی انسانی را همچنان می کند و هدف جامعه را دستخوش تزلزل می سازد. افرادی که دچار استرس می گردند و توان مقابله با آن را از کف می دهند، از جهات جسمانی، روانی و رفتاری دچار آسیب می شوند و بدین ترتیب است که استرس همچون آتشی نیروها را تحلیل می برد و فعالیتها و تلاشها را عقیم می سازد.

استرس یا فشار عصبی تعریف و منشأ عوامل ایجاد کننده و نشانه های آن شناخته شود و سرایج راههای مقابله با آن بیان گردد.

استرس یا فشار عصبی چیست؟

استرس به معنی فشار، واژه ای است که از فیزیک به عاریت گرفته شده و امروز برای بیان فشار روان - تئی کاربرد عام یافته است. به عبارت بسیار کلی و ساده استرس حالتی است در روان و تن که ناشی از وارد شدن فشارهای روحی یا جسمی به فرد می باشد، بنابراین شاید فشار عصبی معادل دقیقی برای استرس نباشد. چه استرس حالتی ناشی از فشار است نه خود فشار، اما با اندک اغماضی می توان استرس را همان فشار عصبی معنی کرد و آن را حالتی دانست که انسان در مقابل محركهای ناسازگار بیرونی از خود بروز می دهد. در تعریف دیگری، استرس را با شخصی دانسته اند که فرد برای تطبیق با یک وضعیت خارجی متفاوت با وضعیت عادی به صورت رفتار روانی یا جسمانی از خود بروز می دهد.^۲ در این تعریف استرس عبارت است از عکس العمل های فرد در مقابل موقعیت های تهدید کننده در محیط. صاحبینظر دیگری استرس را مجموعه واکنشهای عمومی انسان نسبت به عوامل ناسازگار و غیرمنتظره خارجی یا به عبارت ساده تر اختلال در سیستم سازگاری و تطبیق بدن آدمی با محیط خارجی تعریف می کند.^۳ از دیدگاه اوی هر گاه تعادل و سازگاری ارگانیسم به علت عوامل مخل خارجی از میان می رود فرد دچار استرس می گردد. در تعریف دقیق تری استرس حالتی بیان شده که در آن فرد با موقعیتها و فرصتها، موانع و محدودیتها، با نیازها و انتظاراتی مواجه می گردد که تایپ حاصل از آنها برای او مهم است اما امکان تحقق نتایج مذکور نامطمئن و غیرقابل پیش بینی دقیق می باشد.^۴ بدین ترتیب عدم اطمینان و احتمال نامعلوم وقوع نتایج

گروهی از صاحبینظران، استرس را بیماری شایع قرن نامگذاری کرده اند. شاید هم برآستی دوران ما عصر استرس و فشارهای عصبی است، دوره ای که در آن انسان بیش از هر زمان دیگری در معرض عوامل استرس زا^۵ قرار گرفته و مسائل و مشکلات بیشماری از هر سو اورا احاطه کرده است. در چنین جهان پرهیاهوی چگونه می توان از فشارهای عصبی اجتناب کرد یا با آن به مصاف و مقابله پرداخت؟ و چه عواملی استرس را زاست و چرا انسان به استرس دچار می گردد؟ چگونه می توان فشار عصبی و عوارض آن را شناخت؟ و بالاخره چگونه می توان قبل از رسیدن به مراحل حاد، با استرس به مقابله برخاست و آن را مهار کرد؟ در این مقاله کوشش بعمل آمده است

ناخوشایند و مهم بودن آنها زاینده استرس در فرد می باشد. به عنوان مثال، زمانی که نتایج ارزشیابی عملکرد برای یک دانشجو بسیار مهم است و در ضمن اطمینان ندارد که در آن موفق خواهد بود یا خیر، دچار فشار عصبی می گردد.

دو تن از صاحبینظران علوم رفتاری استرس را عکس العملی دانسته اند که به منظور سازگاری با عامل یا عواملی که فشار روانی یا فیزیکی بر فرد وارد می سازد، در وی ایجاد می گردد. به عبارت دیگر استرس واکنش و پاسخی است به موقعیتهای فشار آور.^۶ و در تعریف دیگری، استرس احتالی قلمداد شده که فرد بر اثر محركهای خارجی از وضعیت و حالت معمول و متعارف خود خارج می گردد. به طور خلاصه در فشار عصبی، فرد با محركهایی استرس زا مواجه می شود که با موقعیت عادی متفاوت است. او می کوشد تا خود را با آنها متعاقب و سازگار کند، واکنشهای روان- تئی حاصل از این تلاش، «استرس» نام دارد.

برای روشن شدن مفهوم فشار عصبی، ذکر چند نکته ضروری است: اول آنکه استرس همواره به علم عوامل ناخوشایند و نامطلوب در فرد به وجود نمی آید. یک مزده بسیار مسرت بخش و موفقیت غیرمنتظره در یک مسابقه بزرگ نیز می تواند برای فرد استرس آور باشد، به همان گونه که یک خبر ناگوار و یک شکست ناگهانی استرس آور است. نکته دیگر آنکه استرس را لزوماً نباید به عنوان یک پدیده منفی در تظر گرفت. میزان مشخصی از استرس که برای فرد، سازنده و محرك باشد، همانگونه که اشاره شده استرس مفید است و نباید از آن هراس داشت. آنچه باید کنترل و با آن مقابله شود، استرسهای مضر و مخل است. و نکته آخر آنکه استرس به مفهوم اضطراب^۷ نیست، زیرا اضطراب جنبه روانی دارد در حالی که استرس صرفاً حالتی روانی نیست و دارای جنبه روان - تئی می باشد. همچنین استرس

معادل بیماری جسمانی نیست، زیرا بیماری دارای تظاهرات اختصاصی و غیر اختصاصی است در حالی که استرس دارای تظاهرات غیراختصاصی یا عمومی است. البته ممکن است استرس، به علت بیماری ایجاد شود، اما استرس، بیماری نیست. فردی که دچار بیماری می‌گردد، در ابتدای سلسله علائم اختصاصی از خود بروز می‌دهد اما اگر عامل بیماری زا به مدتی طولانی و شدید بر ارگانیزم اثر کند، آنگاه علاوه بر تغییرات خاص، شماری از تغییرات کلی نیز روی می‌دهد که دارای ماهیت فالبی و کلیشه‌ای است و این تغییرات عمومی علائم استرس بشمار می‌آید. تغییرات مذکور ممکن است منشأ دیگری غیر از بیماری داشته و ناشی از فشار مسئولیت، هیجانات کاری و امثال آنها داشته باشد. از این روش می‌توان تیجه گرفت که استرس از نظر ماهیت اختصاصی است و لی از نظر منشأ غیر اختصاصی است. اختصاصی بودن ماهیت آن یعنی اینکه دارای تغییرات فالبی و بیکسان مانند تورم یا زخم در دستگاه گوارشی، ایجاد حساسیت، عوارض قلبی و امثال‌هم می‌باشد. اما غیراختصاصی بودن منشأ آن از این نظر است که ممکن است استرس بر اثر محركهای بسیار متفاوت ایجاد گردد.^{۱۱}

عوامل ایجاد کننده استرس:

عوارض موجود استرس را می‌توان به دو دسته عوامل فردی و گروهی تقسیم کرد. عوامل استرس زای فردی حاصل از خصوصیات و ویژگیهای فردی است و عوامل استرس زای گروهی زایده روابط جمیعی می‌باشد.

عوامل استرس زای فردی:

تعارض در هدفهای فردی ممکن است عامل فشار عصبی واقع شود. تعارض ناشی از هدف را به سه نوع تقسیم کرده‌اند. تعارض خواست - خواست، خواست - ناخواست، و تعارض ناخواست - ناخواست. تعارض خواست - خواست در هدفها، زمانی پیش می‌آید که انسان چند هدف مطلوب و دلخواه دارد اما تمامی آنها را با هم نمی‌تواند تحقق بخشد. مثلاً فردی که در مقابل دو شغل دلخواه فرار گرفته و نمی‌داند کدام را انتخاب کند، ممکن است دچار فشار عصبی گردد. تعارض خواست - ناخواست هنگامی رخ می‌دهد که انسان مایل است به هدفی دست یابد و

در همان حال می‌خواهد از آن هدف بگریزد و اجتناب کند. در این گونه موارد هدف دارای دو جنبه مثبت و منفی می‌باشد، مثلاً شغل خوب و مسئولیت بیش از اندازه در شغل مذکور نمونه‌ای از تعارض خواست - ناخواست است که در آن فرد شغل خوب را خواهان است اما مسئولیت بیش از حد را دوست ندارد و از آن احتراز می‌کند. با اجرای یک برنامه اصلاحی برای مدیر که با اعمال آن وی عده‌ای از طرفداران خود را از دست می‌دهد، نمونه دیگری از تعارض خواست - ناخواست است، زیرا مدیر، عامل، به اجرای برنامه است ولی در عین حال نمی‌خواهد گروهی از حامیان خود را از دست بدهد. تعارض ناخواست - ناخواست زمانی بیش می‌آید که فرد می‌خواهد از دو هدف اجتناب نماید، اما امکان احتراز از هر دوی آنها وجود ندارد. به عنوان مثال کارگری که از بیکارشدن بیزار است و در همین حال از کاردروم بحیط کارخانه و نحوه سربرستی نیز دل خوش ندارد، دچار تعارض ناخواست - ناخواست است. تعارض در هدف در حالات پیش گفته می‌تواند موجبات فشار عصبی را در افراد فراهم سازد و تعادل آنان را بهم بزند.

از عوامل استرس زای فردی می‌توان به اتفاقات و تغییرات غیرمنتظره در زندگی شخصی نیز اشاره کرد. به عنوان مثال مشکلات خانوادگی جون جدایی از همسر، مرگ نزدیکان و عزیزان، بیماریهای سخت و لالعاج ییکاری و فقر، نمونه عواملی هستند که می‌توانند فرد را دچار استرس سازند. البته باید در نظر داشت که شخصیت و روحیه افراد در دچارشدن آنان به فشار عصبی، بسیار مؤثر می‌باشد. مثلاً افراد حونسرد و آرام، نسبت به افراد عصبانی و ناآرام در مقابل استرس مقاومت و مصونیت بیشتری دارا می‌باشند. از این رود مرور نوع شخصیت افراد و ارتباط آن با فشار عصبی تحقیقات مختلفی انجام شده است و تقسیم بندیهای نیز در زمینه شخصیت افراد

عنوان پدر و مادر یا فرزند در خانواده، به عنوان عضویک انجمن و به عنوان یک دوست، نقشهای مختلفی را عهده‌دار می‌باشد. این نقشهای برای هر انسانی طبیعی است اما مشکل، زمانی آغاز می‌شود که نقشهای مذکور متعارض واقع شود و در این هنگام است که تعارض به صورت عامل استرس را عمل خواهد کرد. فی المثل اگر نقش پدر برای فرد مهربانی و عاطفی بودن را ایجاب کند و نقش رئیس، خشونت را ضروری سازد، ممکن است این تعارض موجب فشار عصبی در روی گردد. در زمینه کاری نیز تعارض در نقش می‌تواند استرس را باشد، بدین ترتیب که اگرین وظایف و مسئولیت‌های شغلی، قوانین و مقررات، منابع و امکانات، انتظارات توقعات از فرد در شغلش تطابق کافی وجود نداشته باشد، نوعی تعارض، ایجاد و موجب فشار عصبی در فرد می‌گردد. ابهام در نقش شغلی فرد نیز که ناشی از ناآگاهی و عدم وجود اطلاعات لازم در مورد شغل می‌باشد، می‌تواند عامل استرس گردد. زمانی که در سازمان، ارتباطات ضعیف است، آموزش‌های لازم وجود ندارد و اطلاعات مورد نیاز در اختیار کارکنان قرار نمی‌گیرد، این ابهام نقش بیشتر و احتمال بروز فشار عصبی افزون خواهد شد.

تعارض در هدفهای فردی نیز ممکن است عامل فشار عصبی واقع شود. تعارض ناشی از هدف را به سه نوع تقسیم کرده‌اند. تعارض خواست - خواست، خواست - ناخواست، و تعارض ناخواست - ناخواست. تعارض خواست - خواست در هدفها، زمانی پیش می‌آید که انسان چند هدف مطلوب و دلخواه دارد اما تمامی آنها را با هم نمی‌تواند تحقق بخشد. مثلاً فردی که در مقابل دو شغل دلخواه فرار گرفته و نمی‌داند کدام را انتخاب کند، ممکن است دچار فشار عصبی گردد. تعارض خواست - ناخواست هنگامی رخ می‌دهد که انسان مایل است به هدفی دست یابد و

شدن. در گارکردن متعادل هستند و در این

مورد افراط نمی‌کنند.

۵- نسبت به موعدهای کاری خیلی

حساسیت نشان نمی‌دهند.

۶- اهل رقابت نیستند.

۷- بدون احساس گناه استراحت می‌کنند

واز اوقات فراغت نهایت لذت را می‌برند.

۸- اهل لاف و گزارف نیستند.

۹- یک کار را سر فرصت انجام می‌دهند و

بعد از فراغت از آن به کار بعدی می‌بردازند.

همانطور که از خصوصیات این دو گونه

شخصیت بر می‌آید گونه الف زینه

مساعدتی برای ابتلا به فشار عصبی دارد

و خطرات جدی تری اورا دنبال می‌کند، در

حالی که شخصیت گونه «ب» در مقابل

استرس مقاوم تر است و نسبت به آن مصنوبیت

بیشتری دارد، برخی از تجربیات شخصیت گونه

همبستگی بین خصوصیات شخصیت گونه

الف و فشار عصبی را تأیید کرده است.

براساس یکی از این تحقیقات اغلب مدیران

دارای شخصیت گونه «الف» می‌باشند و

در معرض استرس بیشتری نسبت به سایر

افراد قرار دارند.^{۱۷}

آزمون شخصیت گونه «الف» و «ب»

خصوصیات زیر را که در حد یک پیوستار قرار دارند مطالعه کنید و دور شماره‌ای را که با خصوصیات شما تطبیق بیشتری دارد، خط بکشید. مثلاً در خصوصیت یکم در صورتی که هرگز دیرسر قرارهایتان حاضر نمی‌شود و برای وعده‌های خود نهایت اهمیت را قائل هستید دور شماره ۷ و در صورتی که ابدآ نسبت به قرار ملاقاتها حساس نیستید دور شماره ۱ را خط می‌کشید و حالات دیگر فیما بین را با شماره‌های ۲ تا ۶ مشخص می‌سازید. :

می‌کنند و می‌کوشند همه آنها را با هم تحقق بخشنند.

۷- اوقات فراغت را اتلاف وقت می‌دانند و به غیر از کار، سرگرمی دیگری ندارند.

۸- همواره وقت کم دارند و در سخن گفتن، غذا خوردن، راه رفتن و... شتابزده و عجول هستند.

۹- موقفیت را به طور کمی می‌سنجند و ذهنی مملو از آمار و ارقام دارند.

۱۰- ناشکیبا هستند و غالباً پرخاشجو و خشن می‌نمایند.

خصوصیات کسانی که دارای شخصیت نوع «ب» می‌باشند مخالف خصوصیات بر شمرده شده در مورد گونه «الف» است. این گونه افراد کسانی هستند که غالباً:

۱- صبور و شکیبا و بردبارند.

۲- خوتسرد و آرام می‌باشند.

۳- در برخوردها و مراودات شان ملایم هستند.

۴- برای تفریح کار می‌کنند نه برای برنده

در این رابطه به عمل آمده است.

در یکی از تقسیمات انجام شده در مورد

شخصیت دو گونه «الف» و «ب»^{۱۵}. برای

شخصیت ذکر گردیده است^{۱۶} که هر یک

واکنشهای خاصی نسبت به استرس از خود

نشان می‌دهند. خصوصیات غالب افرادی

که دارای شخصیت نوع «الف» می‌باشند

عبارتند از:

۱- بیش از حد کار می‌کنند و حتی روزهای تعطیل واستراحت را نیز صرف کار می‌نمایند.

۲- تحت فشار موعدها و مهلتهای انجام یافتن کار قرار می‌گیرند و برای به موقع انجام شدن امور نگرانی پیدا می‌کنند.

۳- اغلب با خود و دیگران در رقابت هستند و استانداردها و هدفهای بالا برگزیده، می‌کوشند هر طور شده به آنها دست یافند.

۴- آرام و سکون ندارند و دائم بیقرارند.

۵- اغلب مضطربیند و قادر به ایجاد آراش برای خویشتن نیستند.

۶- غالباً چند هدف را توانماً انتخاب